haec ab eadem persona, quae mox cecinerat, recitata fuisse debent. Introductorii versus, quibus poeta ipse loquitur, raro unius distichi fines egrediuntur.

Hinc apparet, quo possit iure carmen nostrum dici dramaticum; ad dramaticum genus pertinet fabula in scena per diversas personas exhibita, per alternationem sermonum decurrens actio, cantica, quae e sua parte, non poetae, proferunt personae fabulae; a scena autem aliena est absentia dialogi, nec non persona poetae, suis verbis actionis vices enarrantis. Quae poeseos ex lyrico et dramatico genere mixtae forma, ut obiter hoc moneam, ea esse videtur, ex qua originem traxerit scena Indorum. Id certum est, cum cultu Vishnuis maxime coniuncta esse Indici dramatis initia. Ac genus quidem poeseos, cum choreis et musica coniunctum, ad Krishnam eiusque amores diserte refertur. संगीत, concentum, dicunt Indi poeseos, saltationis et musices coniunctionem: गीतं वार्यं च नृत्यं च त्रयं संगीतमुच्यते। versus est initio Çirômanis, libri de re musica, positus Krishnam cum puellis suis cantica primum instituisse, asserit Sangita Nardyanae *) conditor: गोपीभिगीतमार्ड्थमेकैकं कृष्णासंनिधी। Quo fit, ut persuasum mihi sit, Gîtagovinda, opere haud ita vetusto, exhiberi nobis exemplum generis, apud Indos vetustissimi; nec prorsus absonum esset, cum lyricis hisce Indorum choreis comparare, quibus usi sunt Graeci, choros dithyrambicos.

Nam etiam festis diebus haec docebantur et docentur apud Indos cantica. Rása nomen est solennitati in honorem Krishnae celebratae, cui Gîtagovindae carmina dedicata fuere. Vid. dist. I. 48. De Râsa quaedam disces ex eis, quae protulit Vir clar. Wilso in dict. s. v. et Ass. Ress. XVI, 92. Accuratiora in praesto mihi non sunt.

Canticorum ea est norma, ut octonis constent distichis, quorum ultimum in ipsius poetae laudem conditum sit; unicum est, quod numerum quintarium non superat (V, 2-6. cf. schol. ad loc.), aliud, quod propter argumentum explere debuit undenarium (I, 5-15.).

^{*)} Uterque liber in bibl. mercat. Indic. asservatur.